

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 9. marta 2020. godine
Br. ref.:RK 1527/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u
slučaju br. KI57/18

Podnosilac

Hajriz Ferizi

Ocena ustavnosti rešenja Apelacionog suda Kosova
Ac. br. 5434/2012 od 14. februara 2018. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Hajriz Ferizi iz Mitrovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga pred Sudom zastupa Safet Voca, advokat iz Mitrovice.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja Apelacionog suda Kosova Ac. br. 5434/2012 od 14. februara 2018. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim su, po navodima podnosioca zahteva, povredena njegova prava zagarantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i na pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).
5. Dana 31. maja 2018. godine, Sud je na administrativnoj sednici usvojio izmene i dopune Poslovnika, koji je objavljen u Službenom listu Republike Kosovo 21. juna 2018. godine i stupio na snagu 15 (petnaest) dana nakon njegovog objavljivanja. Sledstveno, pri razmatranju zahteva Sud se poziva na pravne odredbe novog Poslovnika na snazi.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 12. aprila 2018. godine, podnosilac je putem poštanske službe dostavio zahtev Ustavnom sudu Republike Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 18. aprila 2018. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog tog dana, predsednica Suda je imenovala i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Bekim Sejdiu i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 25. aprila 2018. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Apelacionom sudu Kosova.
9. Dana 16. juna 2018. godine, okončan je mandat sudijama Snezhani Botusharovoj i Almiru Rodriguesu. Dana 26. juna 2018. godine, okončan je mandat sudijama Altayu Suroyu i Ivanu Čukaloviću.
10. Dana 9. avgusta 2018. godine, predsednik Republike Kosovo je imenovao nove sudije: Bajrama Ljatifija, Safeta Hoxhu, Radomira Labana, Remziju Istrefi-Peci i Nexhmija Rexhepija.

11. Dana 22. avgusta 2018. godine, predsednica Suda je umesto sudije Altaya Suroya, kome je istekao mandat, imenovala sudiju Selvetu Gërzhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca.
12. Dana 11. februara 2019. godine, umesto sudije Almira Rodriguesa, kome je istekao mandat, odlukom o zameni Veća za razmatranje br. Ksh. KI57/18, za predsedavajuću Veća za razmatranje je imenovana Arta Rama-Hajrizi.
13. Dana 5. februara 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

14. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva Hajriz Ferizi je u gradu Mitrovica, u svojstvu graditelja, u ulici "Ataturku", na katastarskim parcelama br. 408/2, 408/3, 408/4, 408/5, 409/2 i 409/3, gradio višestambeno-poslovni objekat, spratnosti (P+P+8), za koji je na ime uređenja građevinskog zemljišta bio dužan da uplati određenu naknadu opštini Mitrovica.
15. Dana 16. maja 2012. godine, opština Mitrovica-Direkcija za planiranje i urbanizam donela je zaključak, kojim je utvrdila da podnosilac zahteva nije izvršio uplatu preostalog dela naknade za uređenje građevinskog zemljišta u iznosu od 49.078,58 € u određenom roku, na ime uređenja građevinskog zemljišta.
16. Dana 18. septembra 2012. godine, Opština Mitrovica je u svojstvu poverioca podnela zahtev za dozvoljavanje izvršenja protiv podnosioca zahteva na osnovu zaključka od 16. maja 2012. godine. Uz zahtev je podneta i prateća dokumentacija kojom je pretendovana verodostojnost duga podnosioca zahteva prema opštini.
17. Dana 26. oktobra 2015. godine, Osnovni sud u Mitrovici je doneo rešenje E. br. 560/2012 kojim je dozvolio izvršenje u ovoj pravnoj stvari.
18. Dana 31. avgusta 2016. godine, podnosilac zahteva je uložio Osnovnom sudu u Mitrovici prigovor protiv rešenja kojim je dozvoljeno izvršenje.
19. Dana 2. decembra 2016. godine, Osnovni sud u Mitrovici je doneo rešenje E. br. 560/2012, kojim je odlučio da se "*ODBIJA u potpunosti kao neosnovan prigovor dužnika Hajriza Ferizi iz Mitrovice, koji je podnet protiv rešenja o dozvoli izvršenja E. br. 360 /2012 od 26.10.2015. godine*".
20. Dana 16. decembra 2016. godine, protiv rešenja E. br. 560/20128 od 2. decembra 2016. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu zbog bitnih povreda odredaba izvršnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
21. Dana 12. maja 2017. godine, Apelacioni sud u Prištini je rešenjem Ac. br. 4872/16 usvojio, kao osnovanu, žalbu podnosioca zahteva i poništio rešenje Osnovnog suda u Mitrovici E. br. 560/2102 i vratio predmet prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

22. Dana 15. juna 2017. godine, Osnovni sud u Mitrovici je postupajući po primedbama datim u rešenju Apelacionog suda, doneo zaključak E. br. 560/2012, kojim je poveriocu – opštini Mitrovica naložio da u roku od 7 dana dostavi sudu zaključak od 16. maja 2012. godine (kao ispravu za koju je od suda traženo dozvoljavanje izvršenja) u originalu ili overenoj kopiji sa pečatom pravosnažnosti.
23. Dana 25. oktobra 2017. godine, Osnovni sud u Mitrovici je u postupku ponovnog odlučivanja doneo rešenje E. br. 560/2012, kojim je u celosti odbio prigovor podnosioca zahteva uložen protiv rešenja istog suda kojim je dozvoljeno izvršenje zaključka opštine Mitrovica.
24. Dana 26. oktobra 2017. godine, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv rešenja Osnovnog suda u Mitrovici E. br. 560/2012 zbog bitne povrede odredaba izvršnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
25. Dana 14. februara 2018. godine, Apelacioni sud Kosova je rešenjem Ac. br. 5434/2017 odbio, kao neosnovanu, izjavljenu žalbu i potvrdio u celosti rešenje prvostepenog suda.
26. Dana 15. marta 2018. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Državnom tužilaštvu Kosova.
27. Dana 30. marta 2018. godine, Kancelarija glavnog državnog tužioca je obaveštenjem KMLC br. 43/2018 obavestila podnosioca zahteva da nije našla dovoljan pravni osnov za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.

Navodi podnosioca zahteva

28. Podnosilac zahteva je naveo da su mu redovni sudovi povredili pravo na jednakost pred zakonom (član 24.) kao i pravo na pravično i nepristrasno suđenje (član 31.) Ustava u vezi sa pravom na pravično suđenje (član 6. EKLJP).
29. Podnosilac zahteva navodi da redovni sudovi nisu razmotrili njegove glavne navode u vezi sa činjenicom da zaključak opštine, na osnovu kojeg je dozvoljeno izvršenje od strane Osnovnog suda u Mitrovici, nije bio verodostojna pravna isprava koja bi se mogla okvalifikovati kao izvršni naslov, kao i činjenicom da je novčana obaveza koju od njega potražuje opština već zastarela.
30. Podnosilac zahteva je dalje naveo da Osnovni sud u Mitrovici, prilikom ponovnog odlučivanja o predmetu u izvršnom postupku nije uopšte uzeo u obzir nalaze Apelacionog suda i da su, prema navodima podnosioca zahteva, oba rešenja Osnovnog suda u oba slučaja su skoro identična. Podnosilac zahteva je takođe naveo da bi on trebalo da ostvari koristi od Zakona o oprostima duga i da faktički, po njegovom mišljenju, potraživani dug uopšte nije trebalo da bude obračunat.
31. Podnosilac zahteva je tražio od Suda da se zahtev proglašuje prihvatljivim, da se utvrde navodne povrede odredaba Ustava i EKLJP i da se poništi rešenje Apelacionog suda Ac. br. 5434/2017 od 14. februara 2018. godine.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe koje su primenljive u konkretnom slučaju

32. Sud primećuje da je podnosilac zahteva konkretno naveo da su rešenjem Apelacionog suda Ac. br. 5434/2017 od 14. februara 2018. godine, povređena njegova prava na jednakost pred zakonom i pravično i nepristrasno suđenje utvrđena članom 24. Ustava, odnosno članom 14. EKLJP i članom 31. Ustava i pravo na pravično suđenje utvrđeno članom 6. EKLJP, čiji sadržaj je sledeći:

Član 24 [Jednakost pred zakonom]

“1. Pred zakonom su svi jednaki. Svako ima pravo na jednaku zakonsku zaštitu, bez diskriminacije“.

Član 14 [Zabrana diskriminacije]

“Uživanje prava i sloboda predviđenih ovom konvencijom osigurava se bez diskriminacije po bilo kojoj osnovi, kao što su pol, rasa, boja kože, jezik, veroispovest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno poreklo, veza sa nekom nacionalnom manjinom, imovinsko stanje, rođenje ili drugi status”.

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

- 1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
- 2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*

Član 6. EKLJP [Pravo na pravično suđenje]

- 1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.*
- 2. Svako ko je optužen za krivično delo smatra se nevinim dok se njegova krivica po zakonu ne dokaže.*

[.....]

Zakon o izvršnom postupku (Zakon br. 04/L-139)

Član 4 **Pokretanje postupka**

- 1. Izvršni postupak pokreće se na predlog poverioca.*
- 2. Izvršni postupak pokreće se od strane suda po službenoj dužnosti kada je to zakonom propisano.*

Član 36 **Potvrda o izvršnosti**

- 1. Uz predlog o izvršenju, izvršnom organu se dostavlja i izvršni dokument, u originalu ili overena kopija, uz klauzulu o izvršnosti izvršenja.*

Član 38 **Predlog za izvršenje**

- 1. Predlog za izvršenje treba da sadrži zahtev za izvršenje, u kojem se prikazuje izvršni dokument u originalu ili overena kopija, ili verodostojna isprava na osnovu koje se traži izvršenje, tražilac izvršenja i dužnik, adresa stanovanja – boravišta ili poslovnog sedišta poverioca i dužnika, potraživanje koje se traži da se realizuje, kao i sredstvo kojim treba da se obavlja izvršenje, predmet izvršenja ukoliko je poznat, kao i drugi podaci koji su potrebni za sprovođenje izvršenja.*

Član 67 **Redovna pravna sredstva**

- 1. U izvršnom postupku, redovna sredstva pobijanja su:*

1.1. Prigovor i

1.2. Žalba.

Član 73 **Rešavanje po prigovoru**

- 2. Odluka o prigovoru donosi se od strane jednog sudije.*

Član 77 **Žalba protiv odluke o prigovoru**

- 1. Protiv odluke o prigovoru stranke imaju pravo žalbe.*
- 2. Žalba protiv odluke o prigovoru podnosi se preko prvostepenog suda za drugostepeni sud, u roku od sedam (7) dana od dana prijema.*

Prihvatljivost zahteva

- 33. Sud prvo ispituje da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje precizirani Zakonom i Poslovníkom.*

34. U tom smislu, Sud se poziva na član 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane], stav 7. Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

35. Sud, takođe, uzima u obzir i član 48. Zakona, koji predviđa:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

36. Na kraju, Sud se poziva i na pravilo 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koje predviđa da:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

37. Sud utvrđuje da zahtev podnosioca zahteva ispunjava uslove iz člana 113.7 u pogledu ovlašćene strane i iscrpljivanja pravnih sredstava; da je zahtev podnet u rokovima iz člana 49. Zakona, kao i da su naglašene pravne odredbe koje su navodno povređene, pa shodno tome Sud u nastavku treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva ispunio uslove koji su predviđeni u pravilu 39. Poslovnika.

38. Sud podseća da se na osnovu člana 53. Ustava [Tumačenje odredbi ljudskih prava] “Osnovna prava i slobode zagantovana ovim Ustavom [...] tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava” [ESLJP], i iz tog razloga se Sud prilikom razmatranja slučajeva pred njim poziva na sudsku praksu ESLJP-a.

39. Sud primećuje da je pravna stvar u kojoj je podnosilac zahteva bio stranka pokrenuta zaključkom opštine Mitrovica od 16. maja 2012. godine, na osnovu kojeg je podnosilac zahteva bio dužan da isplati opštini određeni novčani iznos na ime neizmirenog duga za uređenje građevinskog zemljišta na kojem je podnosilac zahteva izgradio višespratni objekat.

40. Podnosilac zahteva je izneo navode da su redovni sudovi povredili njegovo pravo na jednakost pred zakonom, kao i pravo na pravično i nepristrasno suđenje, kada su odlučili u pravnoj stvari u kojoj je podnosilac zahteva bio stranka.

Što se tiče člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP

41. Sud, pre svega, naglašava da podnosilac zahteva povredu svog prava na pravično i nepristrasno suđenje obrazlaže time da sudovi nisu razmotrili navode koje je on predočio.
42. Povodom toga, Sud naglašava da je eventualno nerazmatranje ili neispitivanje suštinskih navoda podnosioca zahteva sastavni element prava na obrazloženu sudsku odluku koje je deo garancija iz člana 31. Ustava i člana 6. EKLJP, i u tom okviru se i ispituju od strane Suda (vidi, između ostalog, presude Suda u slučajevima: KI135/14 od 8. februara 2016. godine; KI18/16 od 13. jula 2016. godine; KI22/16 od 2. maja 2017. godine; KI24/17 od 19. jula 2019. godine; KI35/18 od 6. januara 2020. godine, rešenje u slučaju KI143/16 od 8. juna 2018. godine)
43. Sud je dosledno naglašavao da prilikom razmatranja zahteva u vezi sa navodnom povredom prava na pravično i nepristrasno suđenje ocenjuje da li je sudski postupak, u celini gledano, bio pravičan i nepristrasan, kao što je propisano članom 31. Ustava (vidi, između ostalog, *mutatis mutandis*, *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, 16. decembar 1992. godine, vidi, takođe, rešenje o neprihvatljivosti Suda u slučaju KI85/16 od 13. septembra 2016. godine, podnosilac *Esat Haxhiu*, stav 25).
44. Sud primećuje da je podnosilac zahteva svoje navode koje je izneo pred Sudom, iznosio i pred redovnim sudovima, kao što je bilo pitanje zaključka opštine kao izvršnog naslova i kao izvršnog akta, kao i pitanje zastarelosti potraživanja opštine u vezi sa novčanom obavezom koja je tražena od podnosioca zahteva. S tim u vezi, Sud utvrđuje da je pravna stvar podnosioca zahteva bila predmet razmatranja dva puta pred prvostepenim sudom i dva puta pred Apelacionim sudom.
45. Sud utvrđuje da je Osnovni sud u Mitrovici rešenjem E. br. 560/2012 od 25. oktobra 2017. godine (u postupku ponovnog odlučivanja) odlučio da odbije prigovor podnosioca zahteva sa obrazloženjem da je poverilac na zahtev Osnovnog suda dostavio originalnu izvršnu ispravu sa pečatom pravosnažnosti. Na taj način je Osnovni sud odgovorio na navod podnosioca zahteva u vezi sa priznavanjem zaključka opštine kao verodostojne izvršne isprave, pa stoga ne može stajati navod da pitanje zaključka opštine kao izvršne isprave nije razmotreno od strane suda.
46. Sud primećuje da je povodom navoda podnosioca zahteva koji se odnosi na pravnu prirodu izvršne isprave, Apelacioni sud u rešenju AC. br. 5434 /2017, kojim je konačno odlučio o meritumu ove pravne stvari, obrazložio sledeće: "*taj navod ne stoji jer sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršnog naslova, prema članu 23 Zakona o izvršnom postupku, a u konkretnom slučaju, izvršni naslov je zaključak dat u upravnom postupku. I dalje, "odredbe člana 23 stav 2 ZIP-a gde je izričito određeno da odlukom upravnog organa na osnovu ovog zakona se smatra odluka i zaključak donet u upravnom postupku od upravnog organa ili službe ili od pravnog lica koje je zaduženo javnim ovlašćenjima"*".

47. U vezi sa gore navedenim, Apelacioni sud je u obrazloženju rešenja naglasio da je “u ovom konkretnom slučaju, zaključak [...] dat u upravnom postupku od organa koji je zadužen javnim ovlašćenjima”.
48. Sud, takođe, primećuje da je Apelacioni sud razmotrio i navod podnosioca zahteva u vezi sa zastarevanjem potraživanja i da je utvrdio sledeće: “Što se tiče žalbenih navoda, da je postignuto zastarevanje u ovom izvršnom predmetu, ovaj navod je neosnovan jer na osnovu spisa predmeta-zaključak je donesen 16.05.2012. godine i dozvoljen je u sudu 18.09.2012. godine, prema članu 144, stava 3 Zakona Br. 05/L-031 o opštem upravnom postupku. Administrativni akt može da se izvrši ukoliko je prošlo pet (5) godina od vremena kada je administrativni akt postao izvršiv i nije preduzet nikakav korak za izvršenje, ili je prošlo tri (3) godine od poslednjeg postupanja za izvođenje, na osnovu ovih činjenica, poverilac je predlog podneo u roku koji je zakonski predviđen”.
49. Kao zaključak, Sud utvrđuje da su i Osnovni sud i Apelacioni sud razmotrili suštinske navode podnosioca zahteva i da su primenom važećeg zakona odgovorili na te navode. Sud dalje nalazi da sudske odluke u svojoj suštini nisu proizvoljne, kao i da sprovedeni sudski postupci, u celini, nisu pokazatelji bilo kakve ustavne povrede.
50. Sud dalje podseća da na osnovu principa supsidijarnosti, on ne može da preuzme ulogu suda četvrtog stepena i ne sudi u vezi sa konačnim ishodom sudskih odluka (vidi *FC Mretebi protiv Gruzije*, stav 31, presuda ESLJP-a od 31. jula 2007. godine, vidi, takođe, rešenje Suda u slučaju KI123/17, podnosilac *Hasim Eljami*, od 11. januara 2018. godine).

Što se tiče člana 24. Ustava u vezi sa članom 14. EKLJP

51. Sud primećuje da podnosilac zahteva nijednim dokazom nije dokazao navodnu nejednakost pred zakonom. On nije uspeo da dokaže da mu nije osigurana jednaka zakonska zaštita ili da je po bilo kom osnovu mogao biti diskriminisan, a što su osnovni zahtevi člana 24. Ustava. Štaviše, podnosilac zahteva je ovu ustavnu normu samo pomenuo u svom zahtevu, ali nije pružio nikakvo obrazloženje pod kojim uslovima i okolnostima je ista eventualno povređena.
52. Sud ponovo naglašava da je za potrebe tumačenja člana 24. Ustava i člana 14. EKLJP, različit tretman nejednak i pristrasan kada: 1) za to nema objektivnog i razumnog opravdanja, odnosno, ako ne teži legitimnom cilju, ili 2) kada ne postoji razuman odnos proporcionalnosti (odnosno srazmernosti) između sredstava koja su upotrebljena i cilja koji se želi postići (vidi, *mutatis mutandis*, *Abdulaziz, Cabales i Balkandali protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, predstavke br. 9214/80; 9473/81 i 9474/81, 24. april 1985. godine, stav 72).
53. Na osnovu okolnosti konkretnog slučaja, Sud ne nalazi da su odluke sudova pokazatelj navodne povrede člana 24. Ustava. U ovom slučaju su navodi podnosioca zahteva o povredi jednakosti pred zakonom očigledno neosnovani na ustavnim osnovama.
54. Sud dalje primećuje da je podnosilac zahteva naveo samo kao činjenicu obaveštenje glavnog državnog tužioca kojim je obavešten da Kancelarija glavnog

tužioca nije našla dovoljno dokaza da bi podnela zahtev za zaštitu zakonitosti u ovoj pravnoj stvari, ali podnosilac zahteva nije konkretno osporio ovaj pravni akt.

55. Shodno tome, Sud zaključuje da zahtev na ustavnim osnovama nije obrazložen i da podnosilac zahteva ni na koji način nije dokazao niti potkrepio dokazima tvrdnju o povredi određenog ustavnog prava; i stoga se, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika, zahtev mora proglašiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, na osnovu člana 113.7 Ustava i pravila 39 (2) Poslovnika, dana 5. februara 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20 (4) Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvetë Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi